

מצוקת ישראל מטרתה שתוביל לישועתנו

מקור מצוקתנו מצוי בעצמנו

כל אדם, אך גם עם שלם נוהג ברשלנות כשהוא מתמיד להפנות אצבע מאשימה רק כלפי חברו או כלפי עמים אחרים, בהתאמה. מאז 1981 מפגין מכונו נוכחות בפרהסיה הישראלית ובמשך כל העשורים שחלפו שקדנו על העלאת משגינו וחטאינו ההיסטוריים, אשר הלכו והובילו אותנו לבידוד הבינלאומי המזהיר בו אנו מצויים כיום, למודעות הכלל. ובהקשר זה אף עסקינן במעמדנו לפני האלוהים, שאומנם לא מאס בעמו, אך הפקירו הן בחורבן בית שני והן בגלות שנמשכה כאלפיים שנה ובה נשללה מאיתנו הזכות על ארצנו, ארץ ציון, "אחוזת עולם".

אלא ששורשי הטרגדיה טמונים עמוק הרבה יותר ונעוצים בנו עצמנו. האל לא השאיר ספק בכך כאשר הגלה את עמנו בשל מריו וקשיות עורפו כלפיו לאשור ולבבל לאחר שנבואות האסון הקרב שהשמיע ביד עבדיו הנביאים נותרו ללא מענה ותשובה מצד העם ומנהיגיו. באותה מידה ניבא גם ישוע בזמנו את חורבן הבית הממשש ובא, את הגלות והדחתנו אל כל הגויים (מתי כג' 37-39; כד' 1-2). תלמידיו של ישוע עוד האמינו וסברו כי יחוו את שיבת ציון ובנין הארץ בימי חייהם. ברם, עם שלילת משיחיותו של ישוע בעצם החלו תולדות סבלנו. אותן עוד חוויתי על בשרי בתור ילד בגרמניה הנאצית, כאשר גם ראיתי במו עיני את ההמונים המריעים (הן בליניץ ע"נ הדנובה והן בברלין סמוך לבנין הקנצלר) לאור הפעויות של אדולף היטלר ימ"ש – עמים נוצרים לכאורה, אשר הוכו בעיוורון מוחלט על ידי בן בליעל הלז. השטן עצמו תיעתע בהם ואיפשר כל זאת – אבל ה' אלוהי ישראל לא מנע דבר ואף לא התערב, כאשר נרצחו שישה מיליון מבני עמו באופן שיטתי וכמו בבית חרושת.

והגם שיש להניח, כי המשיח בדמות עבד-ה' (ישעיה פרק נג') לא שיער את הממדים אליהם צמחה והגיעה יהירות הכנסייה הקרואה על שמו בכל מאות בשנים שחלפו, זאת בפרט, שבעודו תלוי על הצלב פילל לפני ה' שלא יחשב פשע זה (קרי: צליבתו) לעמו ישראל. אולם הקדוש ברוך הוא העדיף לבסוף כידוע, שלא לשים סייג וקץ לרצח ולהרג, שהסתכם במשך המאות בכ – 9,320,048 קורבנות יהודים עד לשנת 1945 כפי שהאולתי למנות במקום אחר לשם מחקר בנושא האנטישמיות. וכיום, לאחר שיבתנו אל ארצנו ומולדתנו הנכספת, שב עמנו ונאלץ עדיין להתגונן על נפשו כנגד המוני אויביו (הערבים ברובם) תוך אובדן מחודש, לעתים יומיומי, של מיטב בניו יקיריו. לא, עדיין לא חווינו "גאולה מאת ה'" מידי אויביו, אשר שוקדים בעזרת הקהילייה הבינלאומית על חלוקתה מחדש של ארץ ישראל הטובה ודווקא בשטחים המקראיים, ביהודה ושומרון, אף על הקמת "מדינה" פלסטינית עצמאית, אליה אמורה להסתפח גם רצועת עזה שבשליטת החמאס. מה מופרך הדבר, שהרי הן החמאס והן הפת"ח תופשים את מדינת ישראל העצמאית כגוף זר ואי-לגיטימי באזור שיש לחסל בבוא העת.

מה אומר דבר ה' על התפתחות זו?

בשנת 1965, בעת שהייתי בקיבוץ אילת השחר שבגליל, צאן ה – 384 הכבשים שבאחריותי לא אפשר לי לבקר ברחבי הארץ ורק לאחר עלייתי הרשמית ב – 4 באפריל 1967 נדדמן בידי בפעם הראשונה לבקר בירושלים. שם טיילתי יד ביד עם אורי סביר, אז תלמיד בית ספר צעיר ולימים האחראי על המו"ם עם הפלסטינים על אודות הסכמי אוסלו. גם אביו של אורי, ליאו סביר, ופרופ' דר' יוסי ריבלין ואשתו נתלוו אלי בטיול ההוא בירושלים ב – 21 במאי 1967.

הייתה זו משאלת לבי לעלות לבדי ובלא ליווי למגדל שעל הר ציון, כדי לפנות בתפילה לאלוהי אבותינו ולבקש ממנו שישב גם את מזרח העיר ירושלים אל עמו. וכמו כן, במבט צפונה, בבקשה להשיב אלינו גם את יהודה ושומרון. הזכרתי לאדון העולם את הבטחותיו להשיב ולטעת את בני ישראל ב"ארץ טובה", ארץ ישראל (בראשית טו' 7; יז' 8; שמות לג' 1; דברים יא' 10-12.31; שמואל א' כא' 43; דברי הימים א' טז' 9; ישעיה נז' 13; ירמיה ב' 7 ועוד). כעבור שלושה שבועות נתקיימה תפילה זו בעקבות מלחמת ששת הימים שהתחוללה בינתיים. אלא שבישראל לא ניתן הכבוד על הניצחון המזהיר למשיחו, כבודו של צה"ל הורם על נס. והנה כי כן, נחלה ישראל ניצחון הרבה פחות מובהק במלחמת יום הכיפורים בשנת 1973.

ולשם הבהרה אומר כך: האלוהים אומנם פתח בשיבת ציון בעקבות אימי השואה, אולם לא משום שהיינו ראויים לכך, אלא מפני נאמנותו שלו להבטחותיו. דווקא ספר הנביא יחזקאל מצביע בפרק לז' על תקומת ישראל, דבר שלא הותר שום רושם נוקב אצל תיאולוגים נוצרים ופוליטיקאים מערביים, משום שהכנסייה מוסיפה להחזיק עצמה בעזרת "תורת-המחליף" כ"עם ישראל רוחני חדש" ויורש המחליף את "ישראל לפי הבשר" מעתה ועד עולם. לפי כך מצטיירת ישראל כיום כתופעה ארצית ופוליטית גרידא. אי לכך כל משא ומתן על חלוקת הארץ עם אויבינו המסורתיים הינו בגדר חטא, אשר אף לא יוביל לבסוף לשלום אמת. כיוון ששלום אמת מקורו לפי נבואת ישעיה בפרק ב' 5-2 באלוהים עצמו שישכון בציון.

להלן ציוני הדרך המתווים את עידן אחרית הימים (אסכטולוגיה):

1. בני ישראל הגולים שבים לארץ ציון
2. תקומת ממלכת ישראל (מדינת ישראל עצמאית וריבונית)
3. בנין ירושלים עיר בירתנו (ישעיה נא' 50)
4. "שיבתו" של המשיח ישוע הביתה ע"י עדיו נאמניו (ישעיה נב' 7.10; סב' 6-7)

מכאן שנשאלת השאלה, מה לומדים יהודים חרדים בשיבותיהם, כאשר הם מוסיפים להתעלם מההקשרים החיוניים הללו ורק ממשיכים לשנן מסכתות תלמודיות ללא כל שכל והבנה במטרה להנציח את התבצרותנו במסורת גלותית בעיקרה שמזמן אבד עליה הכלח וששוב לא נותר בה עוד חזון למועד. למותר לציין, אם כן, כי העובדה, שהמשיח ישוע מכונה בספרות התלמודית "אתנן זונה" או "ישו בן פנדרה" או בזלזול "איש פלוני" ומקולל כי "ימח שמו וזכרו" (יש"ו), לא מותר שום רושם טוב אצל הגויים. שהרי אפילו דת האסלאם העוינת לא מרשה זאת ומכבדת אותו כנביא גדול. גידופים מעין אלה, לעומת זאת, רק מחזקים את ההתרשמות, כי יש לתלות את הקולר במות ישוע בעיקר על הכהן הגדול כיפא ועל הסנהדרין ולא דווקא על המושל הרומי פונטיוס פילאטוס. וכל עוד יוסיפו נציגי היהדות לנקוט בעמדה אנטי-משיחית מובהקת כזאת, אל לנו לצפות לשלום-אמת בר קיימא מעשה ידי האל! זאת אני רושם כאן בשמו של יי' אלוהי ישראל הקדוש.

ככלל, נוצר הרושם שבהתנהגותם הלא יצרנית חותרים החרדים תחת אושיותיה של המדינה ואף פשוטו כמשמעו להריסתה, תוך שהם מנצלים באופן ציני את חריצותה של האוכלוסייה העובדת ואף הנושאת בנטל המסים אותה הם מגדפים כ-"הרשעים". גם אני, בזמנו כבר אב למשפחה בת שלושה ילדים, מילאתי את חובתי ושירתי בצה"ל, להבדיל מהמשתמטים החרדים שלא רואים כל צורך להגן על מולדתם. תחת זאת, הם עסוקים במילוי מצוות הפרו, דבר שרק מכפיל ומרבה את מגזרם ששוב לא יתרום לרווחת המדינה. לא קיימת מדינה עלי אדמות שתרשה לעצמה מותרות מעין אלה ודווקא ישראל מוקפת אויבים אשר שוקדים כיום גם על התחמשות גרעינית (איראן).

כאן גם המקום להזכיר ולהוקיע בכל לשון את פשעי השינאה המתועבים שמבצעים צעירים יהודים דתיים כנגד ערבים ונוצרים באירועי "תג מחיר" העושים אף שימוש במגן דוד אותו מזהמים כך בשינאה התהומית כלפי האחר. בכך שוב רק מספקים מניע לשינאת היהודים ולשינאה כנגד מדינת ישראל בחו"ל כתגובת נגד, דווקא כשישראל היא זאת שזקוקה לכל תמיכה משם. ולא זו בלבד, אלא שמספקים לפלסטינים קלף מנצח נוסף להשמיץ את ישראל כ"מדינת-אפרטהייד", רק מפני שמתנחלים צעירים משתוללים וזורעים הרס בסביבתם. המדינה הייתה מחויבת לשלול לרבניהם ומוריהם מיד כל סמיכת הוראה ואף כל תמיכה כספית שניתנת להם מטעמה. זה מדרון חלקלק שבסופו ישראל עלולה להפוך למדינת-פשע ורשע, וזאת בניגוד מוחלט לתוכן מגילת העצמאות מה' באייר תש"ח (14 במאי 1948), לפיו מובטח לכל אזרח בלי הבדל דת, גזע ומין "שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור". עוד מוזכר שם כידוע, כי המדינה "תבטיח חופש דת מצפון, לשון, חינוך ותרבות" ואף תגן על המקומות הקדושים ותהיה נאמנה לעקרונות אמנת האומות המאוחדות.

מדינת ישראל לא קיימה עקרונות אלה במלואם כאשר הסיעות החרדיות ישבו בממשלה ואף מוסיפה לא לקיימם כל עוד היא מאפשרת לאזרחים החרדים לנהל "מדינה בתוך המדינה" על זכויותיהם המיוחדות ועל העלאת "חוקי הלכה" מדומיינים בידי רבניהם מעל חוק המדינה הריבונית. סובלים מכך בעיקר עולי ברה"מ לשעבר שכ – 300,000 מתוכם מושמצים כלא-יהודים לפי ההלכה. מזעזע רק עוד יותר, שמגזר משמעותי זה של יוצאי ברה"מ באוכלוסיית ישראל מתעטף כאן בשתיקה סתגלנית, במקום לדאוג לייצוג וקיום האינטרסים החיוניים שלו בידי שליחיו הציבוריים.

בעת חיבור מודעה גדולה זו, עבודה אנו נאלצים להוציא אמצעי מימון לא מבוטלים, פורסמה הידיעה כי "רבע מהישראלים מותקף בכל שנה ורק שליש פונה למשטרה" (הארץ, 9.4.2014 מאת יניב קובוביץ). מנתונים של המשרד לביטחון הפנים